Dosarul nr.1-218/2025 **1-25137216-32-1-25092025**

Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

21 mai 2026 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Veaceslav Caragia
grefieri Mădălina Stanila, Liliana Bogos
Cu participarea:
Procurorilor Valeriu Cîrlan, Natalia Crețu
Avocatului Marin Aftenii
Inculpatului Castraveț Sergiu

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba română **pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală**, cauza penală de învinuire a lui,

Castraveț Sergiu, născut la *****, c/p *****, domiciliat *****, cetăţean al RM, nesupus militar, concubinaj, cu persoane la întreținere, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior nejudecat,

în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264[1] alin.(5) Codul penal al Republicii Moldova.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 25.09.2025, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 21.05.2026.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Natalia Crețu, s-a pronunțat pentru recunoașterea vinovăției inculpatului **Castraveț Sergiu** de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(5) Codul penal, solicitând aplicarea art.80[1] Codul penal pedepsei sub formă de amendă în mărime de 2 250 u.c.. La fel, a solicitat aplicarea în privința lui **Castraveț Sergiu** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara. Mijloacul de probă un CD-R a solicitat de a fi păstrate la materilele cauzei penal.

Avocatul Marin Aftenii, a pledat pentru aplicarea față de **Castraveț Sergiu** a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu aplicarea prevederilor art.90 Codul penal, de suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă.

1. Castraveț Sergiu, la data de 08.09.2025, aproximativ la orele 23:00, având scopul conducerii unității de transport în stare de ebrietate, ignorând prevederile art. pct. 10 alin. (2)

lit. a) şi pct.14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehicului în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate şi persoana care conduce un vehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, a condus automobilul de model *****, pe una din străzile satului ***** şi fiind stopat de către angajații SS al SSP al IP Ialoveni al IGP a MAI, aflați în exercițiul funcţiunii privind asigurarea ordinii publice şi securității traficului rutier, au apărut suspecţii referitor la starea de ebrietate a conducătorului auto.

Procedura examinării cauzei penale.

2. În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Castraveț Sergiu**, fiind asistat de avocatul Marin Aftenii, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

3. În cadrul ședinței de judecată inculpatul **Castraveț Sergiu** a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaşte vina.

4. La fel, apărătorul Marin Aftenii, care acționează în interesele inculpatului **Castraveț Sergiu**, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

5. Acuzatorul de stat Natalia Crețu, în ședință de judecată a considerat posibil admiterea cererii şi examinarea cauzei în procedură simplificată.

6. Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1] , alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

7. Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

8. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1], alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere protoolară, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

9. Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului **Castraveț Sergiu** din cererea întocmită este autentică, susţinută de acesta personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaşte faptele incriminate lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului **Castraveț Sergiu** cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1]

din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

10. În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu". Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

11. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că fapta inculpatului este stabilită și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar fapta imputată acuzatului a fost just încadrată conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

12. Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

13. Concomitent, instanţa precizează că prevederile art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea Hermi împotriva Italiei (MC), par. 74; Sejdovic împotriva Italiei (MC), par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susţinut-o în prezenţa unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

14. Audiat în şedinţa de judecată sub jurământ, inculpatul **Castraveț Sergiu**, vina şi-a recunoscut-o integral, a declarat că pe 08 septembrie 2025, a condus în stare de ebrietate automobilul de model „Seat Ibiza" cu nr. înmatriculare AWW 793, fiind stopat de echipajul de poliție în localitatea Țipala. La întrebările adresate a comunicat că: a fost la ziua de naștere a fratelui său și a servit șampanie și un pic de bere. A fost stopat de poliție și supus testului alcooscopic, volumul de alcool în aerul expirat a fost de 0,86 mg/l. Îi pare rău de cele comise. Amenda ca pedeapsă este prea mare și nu o va putea achita, având un copil minor la întreținere. Solicită ca să-i fie aplicată o pedeapsă condiționat.

Aprecierea probelor de către instanța de judecată.

15. Potrivit art. 384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

16. Conform art. 389 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția

inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

17. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

18. Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului **Castraveț Sergiu** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

19. La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și natura, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanțele de punere sub învinuire și rechizitoriile întocmite.

20. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României, Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile.

21. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, deaceea trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

22. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

23. În corespundere cu art.93, alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

24. În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

25. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul **Castraveț Sergiu** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor

comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- *procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 09.09.2025 înregistrat în R-I al IP Ialoveni cu nr. 20254400486, depus de către SS al SSP al IP Ialoveni, agent şef, Vasile Preda,* conform căruia la 08.09.2025, în jurul orelor 2300, r-nul Ialoveni satul Țipala, din cauza conducerii neadecvate, a fost stopat automobilul de model „SEAT IBIZA" cu n/î AWW-793, la volanul căruia se afla cet. Castraveț Sergiu a.n. 2002, care nu deținea permis de conducere și din cavitatea bucală se simțea un miros puternic de alcool, fiind testat cu aparatul special„drager" rezultatul a arătat o concentrație de 0.86 mg/L în aerul expitar (f.d.4);
- *procesul-verbal de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic din 08.09.2025,* în cadrul căruia a fost dispusă efectuarea testării alcoolscopice cu examinatorul vaporilor de alcool în aerul expirat„Drager", a cet. Castraveț Sergiu, a.n. 2002 (f.d.9);
- *procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (în caz de refuz) din 08.09.2025, ora 23:05 - 23:15,* acțiune procesuală prin care a fost stabilit că conducătorului auto Castraveț Sergiu, stopat în r-nul Ialoveni s. Ţipala, în timp ce conducea automobilul de model „„SEAT IBIZA" cu n/î AWW-793, fiindu-i propusă testarea alcoolscopică cu alcotestul „„Drager", a fost depistat cu concentrația de 0,86 mg/l alcool în aerul expirat (f.d.10);
- *procesul-verbal de de înlăturare de la conducerea vehiculului din 08.09.2025,* acțiune procesuală prin care Castraveț Sergiu a fost înlăturat de la conducerea automobilului de model „SEAT IBIZA" cu n/î AWW-793. Temeiul de fapt care a determinat înlăturarea şoferului Castraveț Sergiu de la conducerea automobilului a fost suspiciunea în conducerea unității de transport în stare de ebrietate produsă de alcool (f.d.11);
- *îndreptare din data de 08.09.2025, întocmită de către angajatul SS al SSP al IP Ialoveni, agent şef, Vasile Preda,* prin care Castraveț Sergiu este îndreptat către IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, pentru examinare medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei şi este consemnat refuzul acestuia, deoarece cu rezultatul testării alcoolscopice cu aparatul „Drager 6810", prin care a fost depistat cu concentrația de 0,86 mg/l alcool în aerul expirat, este de acord (f.d.12);
- *procesul-verbal de examinare din 09.09.2025,* în cadrul căruia a fost examinată chitanța examinatorului vaporilor de alcool în aerul expirat„Drager" cu care a fost examinat cet. Castraveț Sergiu, a.n. 2002. Conform chitanţei examinatorului vaporilor de alcool în aerul expirat „Drager 6810", rezultatul testării alcoolscopice cu seria nr. ARCH – 0110, printer nr. ARCF – 5323 şi test nr. 9711, efectuat la 09.09.2025, ora 23:01, în raionul Ialoveni, satul Țipala, persoana testată fiind Castraveț Sergiu, a.n. *****, operatorul testării fiind Preda Vasile, testul alcoolscopic indică 0,86 mg/l (f.d.18);
- *procesul-verbal de ridicare din 17.10.2024,* acțiune procesuală prin care de la agentul constatator Vasile Preda, pe un dispozitiv optic de tip CD-R, a fost ridicată o înregistrare video efectuată la data de 08.09.2025, în care este fixat momentul testării alcoolscopice a conducătorului auto Castraveț Sergiu (f.d.31);

- *procesul-verbal de examinare din 16.09.2024,* acțiune procesuală prin care a fost examinat conținutul înregistrării video stocate pe suport magnetic CD-R cu denumirea „FREESTYLE” cu capacitatea de700 MB (f.d.33);
- *informația SIC „Acces Web”,* prin care se confirmă faptul că Castraveț Sergiu, nu deține permis de conducere (f.d.38);
- *declarațiile martorului Preda Vasile consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului* (f.d.26);
- *declarațiile martorului Donciu Domnica consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului* (f.d.22).

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

26. În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

27. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

28. Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, „judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă”.

29. În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova ”instanţa de judecată la adoptarea sentinţei este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în şedinţa de judecată”.

30. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. Astfel, în conformitate cu 101 Codul de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenţei şi utilităţii probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

31. La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

32. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

33. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Codul de procedră penală, adoptând o poziție

clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

34. În sensul dat, urmează a fi reflectate şi rigorile art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, care indică că „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”.

35. Așadar, prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului **Castraveț Sergiu** deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui intenţionate în baza art. 264[1] alin.(5) Codul Penal al Republicii Moldova după semnele calificative: ***conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concetrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.***

36. În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

37. În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

38. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penalal RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

39. Potrivit art. 113 Codul Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători”.

40. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

41. Art.18 din Legea privind siguranţa traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, stabileşte că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să întrunească condiţiile stabilite şi să fie apt din punct de vedere psihofiziologic şi medical de a

poseda permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

42. Conform pct. 10 alin. 1) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic şi medical.

43. Potrivit pct.10 alin. 2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

44. Art. 11 lit. j) din același Regulament, stipulează că, *conducătorul auto este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar*.

45. În cadrul cercetării judecătoreşti s-a constatat că inculpatul **Castraveț Sergiu** prin fapta comisă a atentat la **obiectul juridic principal,** și anume la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul interdicţiei impuse conducătorului mijlocului de transport să conducă, fiind inapt din punct de vedere psihofiziologic, cu alte cuvinte în stare de ebrietate și să conducă mijlocul de transport în lipsa permisului de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte mijlocul de transport.

46. Latura obiectivă a infracţiunii săvârşite de inculpat se exprimă în acţiunea lui de conducere în condiţii ilicite a mijlocului de transport, adică nerespectând obligaţiile pe care le are conducătorul mijlocului de transport de a evita starea de ebrietate alcoolică la conducerea mijlocului de transport și conducerea acestuia în lipsa permisului de conducere respectiv.

47. Astfel, instanța de judecată reține faptul că, **Castraveț Sergiu** fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, fără deținerea permisului de conducere, prin utilizarea mijlocului de comitere a infracțiunii, a condus mijlocul de transport de model *****.

48. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.264^1 alin.(5) se caracterizează prin intenție directă, infracțiunea este formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.

49. Ținând cont de împrejurările săvârșirii faptei, astfel cum a fost descrisă mai sus, instanța apreciază că inculpatul **Castraveț Sergiu** își dădea seama de caracterul antisocial al faptei sale, a prevăzut rezultatul faptei sale și l-a urmărit prin săvârșirea acestei fapte, prin urmare a săvârșit fapta cu vinovăție sub forma intenției directe.

50. Şi cu toate că inculpatul își dădea seama că se află în stare de ebrietate alcoolică și că nu are permis de conducere, el şi-a realizat intenţia de a conduce automobilul, a urcat la volan şi a condus până ce a fost stopat de colaboratorii de poliție, circumstanţe care denotă realizarea intenţiei directe a făptuitorului de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate cu grad avansat.

51. Potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

52. La rândul său art.18 al Legii privind siguranța traficului rutier stabilește că, pentru a conduce vehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

53. În conformitate cu pct.2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.296 din 16.04.2009, prin **testarea alcoolscopică se înțelege** – acţiunile lucrătorului de poliţie sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic; prin **examinarea medicală** pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (examinarea medicală) – complex de acţiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătăţii ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate; prin **analiză de laborator** – investigaţie de laborator ce are drept scop determinarea în probele biologice a concentraţiei alcoolului, prezenţei drogurilor şi/sau altor substanţe ce provoacă ebrietate.

54. Potrivit prevederilor art. 33 alin.(3) lit. c) al Legii Nr. 131 din 07-06-2007 privind siguranța **traficului rutier coroborat cu pct.11** lit.j) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009, conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

55. În conformitate cu prevederile art.134^{12} Codul penal, modificat prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, (în vigoare 07.09.2024), prin stare de ebrietate se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau de alte substanţe cu efecte similare.

56. La caz, instanța reține că **Castraveț Sergiu**, fiind în stare de ebrietate alcoolică, nedeținând permis de conducere, intenționat a condus mijlocul de transport de model *****, până ce a fost stopat de agenții de patrulare.

57. Potrivit rezultatului verificării cu aparatul Drager alcotest, testării alcoolscopice în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, la **Castraveț Sergiu** s-a depistat prezența a 0.86 mg/l concentrație de alcool în aerul expirat.

58. Subiect al infracțiunii prevăzută de art. 264^{1} alin.(5) Codul penal este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, respectiv inculpatul corespunde condițiilor specificate.

59. Contrapunând faptele stabilite la componența de infracțiune analizată supra, instanța apreciază că, în faptele inculpatului **Castraveț Sergiu** sunt întrunite toate elementele obligatorii ale infracțiunii prevăzută de art. 264^{1} alin. (5) Codul penal.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

60. Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător,

orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

61. Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

62. Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

63. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

64. *Iar, individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

65. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(*privativă sau neprivativă de libertate*)* şi duratei, atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

66. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

67. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

68. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

69. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

70. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidătoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

71. La caz, instanța de judecată reține că sancțiunea art. 264^1 alin.(5) Codul penal, prevede aplicarea pedepsei sub formă de amendă de la 2500 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani, iar potrivit art.16 alin.(3) Codul penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

72. Din circumstanţele cazului, analizând personalitatea inculpatului, instanța a reținut că, **Castraveț Sergiu** se află la prima abatere de la legea penală, conform F-246(f.d.35), la evidența medicilor psihiatru și narcolog nu se află (f.d. 40,42), se caracterizează pozitiv (f.d.43), se află în relații de concubinaj, are un copil minor la întreținere, se căiește sincer de cele săvârșite. Totodată, inculpatul **Castraveț Sergiu** a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, contribuind la excluderea unor cheltuieli suplimentare legate de cauza penală, s-a prezentat benevol în fața instanței, iar cauza a fost examinată într-o şedinţă de judecată.

73. Totodată, instanța de judecată reține că **Castraveț Sergiu** a comis infracțiunea în prezența circumstanțelor atenuante prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, și în lipsa unor circumstanțe agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal. Subsecvent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite

74. La aplicarea pedepsei instanţa stabileşte categoria ei în funcţie de scopul urmărit de a asigura reeducarea inculpatului, de a preveni pe viitor săvârşirea de noi infracţiuni precum şi restabilirea echităţii sociale.

75. Potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

76. Conform prevederilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181^1–182, 239–240, 242^1 , 242^2 , 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264^1 , 324–335^1 , 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

77. În acest mod, în speță, limita maximă a pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, se modifică, astfel noile limite a pedepsei cu amendă sunt 2500 și 2250 unități convenționale, a pedepsei cu închisoare de la 2 ani până la 3 ani și 9 luni.

78. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului în domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în starea de ebrietate reprezintă grad și mai avansat de pericol.

79. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub forma de amendă, iar apărătorul a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art.90 Codul penal, luând în considerație că însuși inculpatul a declarat că nu va avea posibilitatea de a achita amenda.

80. Instanța reține că, fapta prejudiciabilă comisă de inculpat prezintă un grad sporit de pericol social, aducând atingere siguranței traficului rutier și ordinii publice. Totuși, la stabilirea categoriei și a cuantumului pedepsei, instanța are obligația legală de a pune în balanță gravitatea faptei cu circumstanțele personale ale inculpatului și posibilitatea reală de executare a sancțiunii, astfel încât pedeapsa să nu devină o povară distructivă pentru familia acestuia.

81. Deși acuzatorul de stat a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de amendă, care conform sancțiunii faptei incriminate inculpatului, prevede limite financiare substanțiale, instanța apreciază că această opțiune este inoportună și contraproductivă în cauza de față.

82. La fel, instanța reține că inculpatul are la întreținere un copil minor. Aplicarea unei amenzi penale considerabile unei persoane care realizează doar venituri ocazionale ar afecta în mod direct minimul de existență și drepturile fundamentale ale copilului. Obligarea inculpatului la plata unei sume mari de bani ar priva minorul de resursele vitale necesare pentru creștere, educație și dezvoltare, transferând de facto efectul punitiv al pedepsei asupra unui membru inocent al familiei.

83. Având în vedere caracterul instabil al veniturilor inculpatului, lucru ocazional și declarația acestuia privind imposibilitatea achitării amenzii, aplicarea unei sancțiuni pecuniare ar fi lipsită de finalitate practică. O astfel de abordare ar genera inevitabil o procedură ulterioară de înlocuire a amenzii, prelungind nejustificat procesul de reeducare.

84. În acest context, instanța constată că poziția apărării este pe deplin întemeiată. Aplicarea unei pedepse cu închisoarea, dar cu suspendarea condiționată a executării acesteia în baza art. 90 din Codul penal, reprezintă un instrument juridic mult mai eficient pentru atingerea scopului legii penale. Această soluție asigură o justă proporționalitate, dat fiind faptului că permite inculpatului să rămână integrat în societate, să continue să muncească ocazional sau să își găsească un loc de muncă stabil pentru a asigura suportul financiar necesar copilului său minor.

85. Totodată, pronunțarea unei pedepse cu închisoarea, chiar și suspendată, poartă un stigmat și un avertisment juridic sever. Inculpatul va conștientiza că orice nouă abatere sau nerespectare a obligațiilor stabilite de instanță pe durata termenului de probă va atrage revocarea suspendării și executarea efectivă a pedepsei în penitenciar.

86. În context, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

87. Așadar, luând în considerația cele nominalizate *supra*, opinia participanților în dezbaterile judiciare, precum și faptul că legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, instanța concluzionează că scopul preventiv și educativ al pedepsei poate fi atins fără izolarea inculpatului **Castraveț Sergiu** de societate și fără ruinarea economică a familiei acestuia, dar sub o supraveghere strictă din partea organelor de probațiune, fapt ce va asigura atât corectarea condamnatului, cât și protejarea intereselor minorului, cu atât mai mult că acesta se află la prima abatere a legii penale.

88. Instanța de judecată reține că, aplicarea prevederilor art. 90 Codul penal – suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracţiunea comisă de ea este un incident în viaţa acesteia, or, instituția suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

89. În această ordine de idei, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia „...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs. Ungaria).

90. La fel, potrivit prevederilor art. 90 alin. (6) Codul penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanţă, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni; d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică; e) să repare daunele cauzate victimei şi/sau familiei victimei în cuantumul şi în termenele stabilite de instanţă; f) să finalizeze învăţământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională; g) să participe la programe probaţionale; h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii, dar numai cu acordul acestuia.

91. Astfel, instanța de judecată consideră necesar a imputa inculpatului obligația conform art. 90 alin. (6) lit. a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; g) să participe la programe probaţionale.

92. Instanța de judecată și-a întemeiat soluția pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

93. Raționamentul aplicării prevederilor art. 90 din Codul penal, are la origine toate circumstanțele cauzei, persoana inculpatului **Castraveț Sergiu**, precum și comportamentul

acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune.

94. Așadar, reieșind din circumstanțele date, instanța îl recunoașterea pe **Castraveț Sergiu** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al Republicii Moldova, și îi va stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și va suspenda condiţionat executarea acestei pedepse pe o perioadă de probaţiune de 2 (doi) ani

95. Astfel, în cauza Mudric contra Moldovei (hotărârea din 16 iulie 2013), Curtea a indicat că art.1 coroborat cu art.3 impune statelor obligații positive pentru a asigura că indivizii aflați sub jurisdicția lor sunt protejați împotriva tuturor formelor de rele tratamente interzise de art.3, inclusiv dacă un astfel de tratament este administrat de personae private.

Cu privire la măsura preventivă.

96. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

97. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul **Castraveț Sergiu** nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

98. Totuşi, în acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

99. Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei.

100. Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1) din acelaşi articol. Astfel, instanţa statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privinţa inculpatului **Castraveț Sergiu** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara.

101. Instanța menționează că în privinţa inculpatului a fost aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate şi acesta nu a demonstrat ulterior riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, nu are antecedente penale, iar aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinţei, va avea doar ca scop eventual şi responsabilizarea acestuia în faţa instanţelor ierarhic superioare, în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Soluția instanței asupra mijloacelor de probă.

102. Din conţinutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

103. Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

104. La fel, conform art. 164 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic şi alţi purtători de informaţie tehnico-electronică, dobândite în condiţiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conţin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârşirea unei infracţiuni şi dacă conţinutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respective.

105. Mijloacele de probă - tichetul „Drager" cu seria nr. ARCH - 0110, printer nr. ARCF – 5323 și CD-R „Freestyle" ce conține înregistrări video din data de 09.09.2025, urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare a lor.

Dispozitivul

106. În conformitate cu prevederile art. 80^1 alin.(2), art.90 Codul penal, art.157, art.364^1, 384-389, 392-395, 397 Codul de procedură penală, instanța de judecată Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Castraveț Sergiu, născut la *****, c/p *****, domiciliat *****, cetățean al R.Moldova, se recunoaşte vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzută de art.264^1 alin.(5) Codul Penal al Republicii Moldova, și în baza acestei legi, **se condamnă la închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis**.

În temeiul art. 90 Codul penal al RM, pedeapsa cu închisoare stabilită lui **Castraveț Sergiu,** născut la *****, c/p *****, domiciliat *****, se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani și să nu fie executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă **Castraveț Sergiu,** născut la *****, c/p *****, domiciliat *****, în perioada de probațiune:

1) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;
2) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;
3) să participe la programe probaţionale.

Se obligă **Castraveț Sergiu,** născut la *****, c/p *****, domiciliat *****, să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinţei, la Biroul de Probațiune Ialoveni, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Termenul de executare a pedepsei aplicate în privința lui **Castraveț Sergiu** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se aplică în privința lui **Castraveț Sergiu**, în scopul asigurării executării pedepsei, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Mijloacele materiale de probă: tichetul „Drager" cu seria nr. ARCH - 0110, printer nr. ARCF – 5323 și CD-R „Freestyle" ce conține înregistrări video din data de 09.09.2025, urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare a lor, de păstrat la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lor

Sentinţa este cu drept de atac cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Preşedintele şedinţei, judecător Veaceslav Caragia